

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 Bamba przeciwko Radzie, wniesione w dniu 10 sierpnia 2011 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-417/11 P)

(2011/C 311/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, B. Driessen i E.Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Nadiany Bamba, Komisja Europejska

Żądania

Rada wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku wydanego przez Sąd (piąta izba w składzie powiększonym) w dniu 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 Bamba przeciwko Radzie;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w odniesieniu do kwestii stanowiących przedmiot niniejszego odwołania i oddalenie jako bezzasadnej skargi wniesionej przez Nadiany Bambę;
- obciążenie Nadiany Bamby kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji i w ramach postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rada wnosi dwa zarzuty.

Tytułem zarzutu głównego wnosząca odwołania podnosi, że uzasadnienie zawarte w zakwestionowanych aktach spełnia wymogi ustanowione w art. 296 TFUE i w konsekwencji Sąd dopuścił się naruszenia prawa orzekając, iż zakwestionowane akty są w niewystarczającym stopniu uzasadnione. W motywach zakwestionowanych aktów Rada opisała bowiem wyczerpująco szczególną powagę sytuacji w Wybrzeżu Kości Słoniowej, która uzasadniała środki przyjęte wobec niektórych osób i podmiotów. Ponadto, Rada wyraźnie wskazała powody, dla których uznała, iż wobec Nadiany Bamby musiały zostać zastosowane rozpatrywane środki ograniczające.

Tytułem zarzutu pomocniczego Rada podnosi, iż Sąd dopuścił się naruszenia prawa pomijając, w ramach oceny wywiązania się z obowiązku uzasadnienia, kontekst, w którym nastąpiło przyjęcie zakwestionowanych aktów i który jest dobrze znany Nadiany Bambie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Městský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — Česká spořitelna, a.s. przeciwko Geraldowi Feichterowi

(Sprawa C-419/11)

(2011/C 311/36)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Městský soud v Praze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Česká spořitelna, a.s.

Strona pozwana: Gerald Feichter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie przedmiotu postępowania w postaci umowy lub roszczenia z umowy, którą zawarł konsument w celu, który nie może być uważany za jego działalność zawodową lub gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ może być interpretowane jako obejmujące także roszczenia na podstawie weksla wystawionego jako niezupełny zgłoszone przez remitenta przeciwko poręczycielowi wekslowemu poręczającemu za wystawcę weksla?
- 2) Niezależnie od tego, czy odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca czy przecząca, czy pojęcie roszczeń wynikających z umowy, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 może być interpretowane w ten sposób, że biorąc pod uwagę wyłącznie treść samego dokumentu obejmuje także roszczenia na podstawie weksla wystawionego jako niezupełny zgłoszone przez remitenta przeciwko poręczycielowi wekslowemu poręczającemu za wystawcę weksla?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 4, s. 42–64)

Odwołanie wniesione w dniu 10 sierpnia 2011 r. przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej od postanowienia Sądu (Siódma izba) dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji

(Sprawa C-422/11 P)

(2011/C 311/37)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Przedstawiciele: D. Dziedzic-Chojnacka, D. Pawłowska)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przesłanką odrzucenia skargi był stosunek pracy łączący radców prawnych reprezentujących Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z tym Urzędem, który zdaniem Sądu wyklucza możliwość reprezentowania przez nich strony skarżącej przed Sądem.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej podnosi przeciwko zaskarżonemu postanowieniu następujące zarzuty:

Po pierwsze, zarzut naruszenia art. 19 akapit 3 i 4 w związku z art. 53 akapit 1 Statutu oraz w związku z art. 254 akapit 6 TFUE i art. 113 Regulaminu postępowania przed Sądem (zwany dalej „Regulaminem”) poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że przepis ten nie dotyczy radców prawnych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zawartej ze stroną postępowania przed Sądem.

Po drugie, zarzut naruszenia art. 67 ustęp 1 TFUE w związku z art. 113 Regulaminu poprzez brak poszanowania odmiennego systemu prawa 1 tradycji prawnej Państwa Członkowskiego i odrzucenie skargi na skutek uznania, że radcom prawnym pozostającym w stosunku pracy przysługuje mniejszy stopień niezależności niż ten, z jakiego korzysta radca prawny prowadzący działalność w ramach niezależnej od klienta kancelarii.

Po trzecie, zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) w związku z art. 4 ust 1 TUE oraz w związku z art. 113 Regulaminu poprzez uznanie, że przepisy Traktatów umożliwiają różnicowanie zakresu uprawnień radców prawnych w zakresie reprezentacji przed Sądem w sytuacji, gdy prawo Państwa Członkowskiego takiego różnicowania nie przewiduje, a kompetencje w tym zakresie nie zostały przyznane Unii w Traktatach.

Po czwarte, zarzut naruszenia art. 5 ust. 4 TUE w związku z art. 113 Regulaminu poprzez przyjęcie, że odmówienie radcom prawnym pozostającym w stosunku pracy prawa do reprezentowania strony postępowania przed Sądem jest konieczne dla osiągnięcia celów Traktatów.

Po piąte, zarzut naruszenia procedury poprzez brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

Odwołanie wniesione w dniu 11 sierpnia 2011 r. przez Rzeczpospolitą Polską od postanowienia Sądu (Siódma izba) z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji

(Sprawa C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Żądanie wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 23 maja 2011 w sprawie T-226/10.

Zarzuty i główne argumenty

Przesłanką odrzucenia skargi był stosunek pracy łączący radców prawnych reprezentujących Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z tym Urzędem, który zdaniem Sądu wyklucza możliwość reprezentowania przez nich strony skarżącej przed Sądem. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podnosi przeciwko zaskarżonemu postanowieniu następujące zarzuty:

Po pierwsze, zarzut naruszenia art. 19 trzeci i czwarty akapit Statutu Trybunału Sprawiedliwości, poprzez jego błędną wykładnię. Przepisy prawa Unii Europejskiej nie harmonizują dopuszczalnych form świadczenia usług prawnych. Również art. 19 Statutu nie wprowadza ograniczeń w tym zakresie odwołując się wprost do przepisów krajowych. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej art. 19 Statutu nie daje podstaw do generalnego i arbitralnego pozbawienia radców prawnych świadczących pomoc prawną na podstawie umowy o pracę prawa do reprezentowania stron przed Trybunałem Sprawiedliwości, ponieważ przepisy prawa polskiego gwarantują w pełni ich niezależność.

Po drugie, zarzut naruszenia zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 5 ust. 4 TUE. Zdaniem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej wykluczenie możliwości reprezentowania strony przez radcę prawnego związanego ze stroną stosunkiem pracy wykracza poza to, co jest konieczne w celu zapewnienia obsługi prawnej strony przez niezależnego prawnika. Istnieją mniej restrykcyjne środki materialne i formalne, które mogą doprowadzić do osiągnięcia tego samego celu, w szczególności krajowe regulacje odnoszące się do zasad wykonywania zawodu i etyki zawodowej.